

U Z N E S E N I E

Najvyšší soud Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2011 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **A. P. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnostiach obvinených A. P., V. L. a Y. N. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 35/2010, zo dňa 23. marca 2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených A. P., V. L. a Y. N. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením sp. zn. Tp 35/2010, zo dňa 23. marca 2011 podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžil väzbu u obvinených A. P., V. L. a Y. N. a M. O. do dňa 12. septembra 2011.

Proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, podali riadne, v zákonom stanovenej lehote sťažnosti obvinení A. P., V. L. a Y. N. a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

A. P. v písomne podanej sťažnosti uviedol, že je vo väzbe viac ako 11 mesiacov a bolo možné podľa jeho názoru vykonať aj viac úkonov ako bolo vykonaných,

a preto nemôže súhlasiť s tým, že policajné orgány postupujú urýchlene. Vyslovil názor, že nehrozí hrozba, že v prípade jeho prepustenia na slobodu bude zmarený účel trestného konania alebo podstatné sťaženie dosiahnutia účelu trestného konania, pretože má trvalé bydlisko v B. a v Slovenskej republike má rodinné aj pracovné zázemie, je štátnym občanom Slovenskej republiky.

Nesúhlasí s názorom súdu, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný a má znaky trestného činu a že existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchal on. Rozoberá výpovede jednotlivých svedkov, svedkýň, ktorí vypovedali v jeho prospech a tvrdí, že orgány činné v trestnom konaní tieto výpovede nezohľadňujú. Poukázal na skutočnosť, že pokiaľ neboli vykonané konfrontácie medzi ním a svedkom M., ktorý ho usvedčuje výpoveďou zo spáchanej trestnej činnosti, nie je možné tento dôkaz vyhodnotiť v jeho neprospech. Zdôrazňuje, že ako advokát vykonával rôzne úkony pre rôzne spoločnosti, poskytoval právne služby, ale nemôže niesť trestnoprávnu zodpovednosť alebo inú zodpovednosť za svojich klientov, vymenuvávajú úkony, ktoré robil pre spoločnosť L.. Nikdy ale nevystupoval v mene tejto spoločnosti, ani v mene jej právneho nástupcu E.. Pre spoločnosť L. zabezpečoval právnu agendu. Nikdy nepomáhal cudzincom zamestnať sa ani zotrvať na území Slovenskej republiky, aj keď bol konateľom spoločnosti, zastupoval ju navonok len v rámci administratívnych činností. Poukázal na predmet činnosti spoločnosti L., a na skutočnosť, že spoločnosti sa hradili faktúry za vykonanú prácu, čo nemožno považovať za trestnú činnosť. Vytýka orgánom činným v trestnom konaní, že sa nezaoberali tým, v akej výške spoločnosť L., vyplatila finančné prostriedky jednotlivým pracovníkom za vykonanú prácu a aké ďalšie náklady vznikli spoločnosti so zabezpečovaním ubytovania zamestnancom, právnym servisom, personálnou a mzdovou agendou, náborovou činnosťou atď. Obvinený popiera zakladanie fiktívnych účtov. Uviedol, že nie sú splnené podmienky na predĺženie lehoty trvania väzby podľa § 76 ods. 3 Tr. por., navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a nepredĺžiť lehotu trvania väzby.

Obvinený Y. N. uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia, ktorým bola predĺžená lehota trvania väzby, pretože nie je možné ničím konkrétnym ustáliť obavu, že by obvinený ušiel alebo sa skrýval. Takáto obava okrem samotnej hrozby nie je ničím podložená. Obvinený má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky už niekoľko rokov, adresa trvalého pobytu je známa orgánom činným v trestnom konaní. Obvinený trestnú činnosť nespáchal a preto nehrozí obava, že by pokračoval v trestnej činnosti. Súd

pri rozhodovaní o predĺžení lehoty trvania väzby neskúmal starostlivo postup orgánov činných v trestnom konaní, pretože výsluchy 27 osôb po dobu 1 roka, nie je možné hodnotiť ako urýchlené konanie orgánov činných v trestnom konaní. Vytýka prvostupňovému súdu a orgánom činným v trestnom konaní, že sa obmedzili len na všeobecné konštatovanie o tom, že je tu dôvodné podozrenie, že sa skutkov dopustili obvinení. Za zavádzajúce označil záver o údajnom fyzickom násilí, zastrašovaní a klamaní, ktoré majú vyplývať z údajov získaných z tzv. „odposluchov“ zo záznamov ITP.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. Tp 35/2010, zo dňa 23. marca 2011 a nepredĺžil lehotu trvania väzby u obvineného.

Obvinený V. L. v sťažnosti uviedol tie isté skutočnosti ako obvinený N. a doplnil svoju sťažnosť o to, že svedkyňa T. K. reagovala len na skutočnosť, že zostala dlžná finančné prostriedky. Obvinený žiadny nátlak na nikoho nevyvíjal. Spoločnosť L., vykonávala činnosť legálne a povolenia sa vybavovali cez príslušné slovenské orgány, išlo len o sprostredkovateľskú činnosť. V závere uviedol, že nie sú splnené zákonné podmienky na predĺženie lehoty trvania väzby podľa § 76 ods. 3 Tr. por. u obvineného L., lebo neexistujú presvedčivé dôvody na ďalšie trvanie väzby. Nie je možné vyvodit' záver, že v prípade prepustenia obvineného bude zmarené trestné konanie. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. Tp 35/2010, zo dňa 23. marca 2011 zrušil a u obvineného L. väzbu po 12. apríli 2011 nepredĺžil.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý zahlásil do zápisnice o výsluchu dňa 23. marca 2011 sťažnosť proti vyhlásenému uzneseniu o predĺžení lehoty trvania väzby, sťažnosť písomne ani ústne do zápisnice neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnostiach preskúmal na základe ustanovenia § 192 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosti obvinených a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nie sú dôvodné.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal 11. marca 2011 návrh na predĺženie lehoty trvania väzby u obvinených A. P., V. L. a Y. N. do 15. novembra 2011. Ako už bolo konštatované, Špecializovaný trestný súd predĺžil lehotu trvania väzby do 12. septembra 2011.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Rozhodnutie o návrhu na predĺženie lehoty väzby je podľa § 72 ods. 1 Tr. por. rozhodnutím o väzbe.

V trestnom poriadku sú upravené tzv. formálne a materiálne podmienky väzby.

V ustanovení § 71 Tr. por. je upravené, že obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok pre ktorý bolo začaté

trestné stíhanie bol spáchaný a má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava pre tzv. útekovú väzbu, kolúznú väzbu alebo preventívnu väzbu.

Sťažovatelia v sťažnostiach spochybňujú, že konanie obvinených napĺňa zákonné znaky skutkových podstát, pre ktoré im bolo vznesené obvinenie. Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v uznesení, ktorým predĺžil väzbu obvinených poukázal na konkrétne skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný a má znaky trestného činu. Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu. Trestná činnosť, z ktorej sú dôvodne podozriví obvinení, bola páchaná dlhú dobu, bola dopredu plánovaná a organizovaná a plynuli z nej finančné zisky, ktoré si medzi sebou delili jednotliví páchatelia. Obvinených zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú aj listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise aj odtajnené prepisy zvukových záznamov telekomunikačnej prevádzky. Ďalším dôkazom a konkrétnymi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, má znaky trestného činu, sú svedecké výpovede. Vzhľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd sa nemôže stotožniť s tým, čo je uvedené v sťažnostiach obvinených, že svojím konaním nenaplnili zákonné znaky skutkových podstát trestných činov, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie. Na jednej strane je pravda to, čo hovorí obvinený P. vo svojej sťažnosti, že vykonával úkony, ktoré boli potrebné na založenie spoločnosti, právne zastupovanie a že poskytoval právne služby. Tieto skutočnosti nezakladajú trestnoprávnu zodpovednosť konania obvineného ale trestnoprávnu zodpovednosť, resp. dôvodné podozrenie, že konaním obvineného bola spáchaná trestná činnosť, zakladá iné konanie a dôkazy a skutočnosti, ktoré najvyšší súd rozviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia. Trestnú činnosť obvinený nepáchal tým, že vykonával činnosť advokáta a vykonávaním podnikateľskej činnosti, ktorá bola v súlade so zákonom. Aj ďalšie dôkazy, ktoré navrhujú vykonať obvinení sú dôvodom na to, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu rozhodol o návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby tak, že predĺžil lehotu trvania väzby.

Nie je správny názor, že vyšetrovateľ nevyhodnotil dôkazy v prospech obvineného, ktoré boli vykonané, pretože vykonané dôkazy sa budú hodnotiť v súlade so zásadou zakotvenou v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise a sú v prospech obvinených nie sú také, ktoré by vyvíňovali obvinených z trestnej činnosti,

z ktorej sú dôvodne podozriví. Nie sú pravdivé tvrdenia obvinených v tom smere, že prepisy zvukových záznamov o uskutočnení telekomunikačnej prevádzky sú bežnou konverzáciou a nie sú dôkazom, ktoré by obvinených usvedčovali zo spáchanej trestnej činnosti.

Uvedené dôkazy sú dôkazmi, ktoré usvedčujú obvinených z trestnej činnosti a zakladajú dôvodné podozrenie, že skutok, ktorý je uvedený v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia sa stal.

Najvyšší súd nemôže akceptovať ani výhrady sťažovateľov v tom smere, že vyšetrovanie vo veci je pomalé a nepostupuje urýchlene. V danom prípade ide o rozsiahlu trestnú činnosť, z ktorej sú podozriví viacerí obvinení, nie je jednoduché vykonávať jednotlivé úkony urýchlene aj vzhľadom na skutočnosť, že niektorí obvinení nie sú občanmi Slovenskej republiky, treba vykonávať právne úkony podľa ustanovení Trestného poriadku o právnom styku s cudzinou. Vykonávanie týchto úkonov je zdĺhavé, trvá dlhšie ako vykonanie úkonov na území Slovenskej republiky. Je irelevantné z hľadiska rozhodovania o návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby, či úkony (znalecký posudok, daňové kontroly) vykonáva vyšetrovateľ alebo dožiadaný orgán. Podstatné je, že takýto úkon je potrebné vykonať a bude v konaní jedným z rozhodujúcich dôkazov pre posúdenie trestnej zodpovednosti obvinených. V rozpore so základnými zásadami trestného konania a hodnotením dôkazov je tvrdenie obvineného P. v sťažnosti v tom smere, že nie je možné vyhodnocovať výpoveď svedkov, kým sa neodstránia rozpory vo výpovediach obvinených a svedkov konfrontáciou.

Vzhľadom na konštatované skutočnosti a dôkazy u obvinených L. a N. hrozí dôvodná obava, že ujdú a budú sa skrývať, aby sa tak vyhli trestnému stíhaniu alebo trestu. Táto obava vyplýva z toho, že trestná činnosť bola páchaná dlhšiu dobu a v prípade preukázania viny hrozí obvineným vysoký trest. Obidvaja obvinení sú štátnymi občanmi U. a v prípade prepustenia na slobodu sa dá dôvodne predpokladať, že by mohli opustiť územie Slovenskej republiky, aby sa vyhli trestnej zodpovednosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že podľa uznesenia o začatí trestného stíhania sú obvinení dôvodne podozriví, že páchali trestnú činnosť aj na území Českej republiky, rozsah páchania tejto trestnej činnosti, dobu jej páchania, zdroj príjmov získaných páchaním trestnej činnosti, hrozí aj dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu by všetci traja obvinení mohli

pokračovať v páchaní trestnej činnosti. U všetkých troch obvinených stále trvajú dôvody väzby tak, ako to bolo rozvedené v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia. V neprospech obvineného P. najvyšší súd vyhodnotil skutočnosť, že je trestne stíhaný aj vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v uznesení ČVS: UHCP-20/NJ-S-2009.

Od ostatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o väzbe obvinených boli vo veci vykonané úkony, ktoré nemenia dôkaznú situáciu v prospech obvinených, ale naopak zhoršujú ich postavenie a usvedčujú ich ešte vo väčšom rozsahu zo spáchanej trestnej činnosti. Zo spisového materiálu a návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby mal najvyšší súd preukázané, že vo veci je potrebné vykonať ešte ďalšie dôkazy, výsluchy svedkov, doplniť listinné dôkazy a nie je možné z objektívnych dôvodov ich vykonať v lehote trvania väzby. Rozhodnutie súdu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu o predĺžení lehoty trvania väzby do 12. septembra 2011 je preto správne a v súlade so zákonom.

Sťažnosti obvinených neboli dôvodné a preto ich najvyšší súd zamietol. Najvyšší súd zamietol aj sťažnosť prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky žiadal predĺžiť lehotu trvania väzby u obvineného do 15. novembra 2011. Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu u obvinených predĺžil lehotu trvania väzby do 12. septembra 2011. Rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu nebolo v celom rozsahu vyhovené návrhu prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Do rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu sa premietla zásada zakotvená v § 2 ods. 6 Tr. por. a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorých vyplýva požiadavka na vybavovanie väzobných vecí prednostne a urýchlene. To znamená, že vo veciach, v ktorých sú obvinení stíhaní väzobne, treba konať a rozhodovať prednostne pred vecami, v ktorých sú obvinení na slobode a to s čo najväčším urýchlenním. V lehote, do ktorej sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu predĺžil lehotu trvania väzby, budú do spisu zabezpečené

všetky listinné dôkazy, ktoré vyšetrovateľ žiadal, znalec vypracuje znalecký posudok a budú zaslané aj podklady z daňových úradov. Výsluchy svedkov vyšetrovateľ musí v stanovenej lehote bez problémov vykonať. Rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu je preto správne a v súlade so zákonom, a preto najvyšší súd sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. marca 2011

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová